

Kansen voor ouderbetrokkenheid

In gesprek met Roland Schut, oud-directeur van de Sint Lukasschool in Amsterdam

Door Ingrid van Reede van Oudtshoorn

“Ouders durfden in het begin niet naar de leerkracht te komen en zeker niet naar de directeur te stappen. Ze spraken de taal vaak niet en voelden zich onbelangrijk. Hoe geef je dan handen en voeten aan je uitgangspunt: We willen het samen doen?”

Ouders geleidelijk erbij betrekken

“Ons eerste doel was alle ouders binnen de school krijgen en hen vervolgens laten meedoen en meedenken. We begonnen met activiteiten waar ze trots op waren, zoals gerechten bereiden voor Kerst. Vervolgens konden we hen betrekken bij ramen schilderen en bomen versieren. Zo heel geleidelijk durfden moslimmoeders ook iets te zeggen tijdens die activiteiten. Daar gingen we op in door vragen te stellen: “Wat vind je van school, wat vind je goed gaan, wat vind je moeilijk?” Toen bleek dat ouders het moeilijk vonden hun kinderen thuis te helpen met schoolwerk. Dat werd de aanleiding voor een project. Ouders kwamen bij verschillende lessen in de klas kijken, bij dat wat zij interessant vonden. In twee of drietalen gingen ze achterin de klas zitten en keken bijvoorbeeld hoe de breuken werden uitgelegd, zodat ze dat thuis ook konden doen. We hebben een ouderkamer gemaakt waar ouders bij elkaar konden komen om met elkaar in gesprek te gaan. Taal bleek een wens van ouders. Daarop werden taalcurssussen aangeboden, waarbij ze op dezelfde manier de taal aangeboden kregen als de kinderen. Er werden later ook taalactiviteiten met ouders en kinderen samen gedaan. Toen ouders tijdens een ouderavond aangaven behoefte te hebben aan allerlei kennis over onderwijs en instanties die daarmee te maken hadden, werden initiatieven genomen voor workshops. Iedereen die een relatie had met onderwijs, zoals bijvoorbeeld de bibliotheek en de GGD, hebben we uitgenodigd.”

Inspraak en duidelijkheid

“Steeds vaker kwamen ouders met voorstellen naar mijn kantoor. Ik nam de tijd om met ze in gesprek te gaan, omdat ik hen serieus wilde nemen en ik wist dat als ik dat niet deed, de betrokkenheid snel weer verdwenen zou zijn. Vanuit die eerste initiatieven om mee te denken en mee te praten werden de ouderraad en de medezeggenschapsraad opgericht. We boden een cursus ouderraad aan, waar de ouders leerden wat een ouderraad is en hoe zo'n raad werkt. Zo hebben we tientallen manieren gevonden om ouders steeds meer bij de school te betrekken. Dat was voor hen heel leuk, maar voor ons ook een manier om aan te geven: “we vinden jullie belangrijk; we hebben jullie nodig; laten we het samen doen.” Ik denk achteraf dat we eerder duidelijkheid hadden moeten geven over de verschillende rollen. We zijn partners, maar wel met verschillende verantwoordelijkheden. Sommige ouders dachten dat alles zou gebeuren zoals zij dat voor ogen hadden. Als de school het dan anders deed, zeiden zij: “waarom vraag je het dan?” Daar leerden we van.”

In gesprek blijven

“Door al deze activiteiten benadrukten we ons gezamenlijk belang: de beste zorg en het beste onderwijs voor het kind. Die boodschap is, met vallen en opstaan, steeds beter naar voren gekomen. Van doorslaggevend belang bleek dat we voortdurend op elkaar afstemden. Daarvoor is het nodig dat school en ouders voortdurend in gesprek blijven over welke verwachtingen we van elkaar hebben en wat we belangrijk vinden. Als je ouders het gevoel kunt geven dat zij belangrijk zijn, krijgt ouderbetrokkenheid echt een kans.”

Ingrid van Reede van Oudtshoorn, redactielid Egoscoop
ingridvanreedevanoudtshoorn@xs4all.nl